

مشکلات تاخیر در فرزندآوری

فرزندآوری در فرهنگ ایران اسلامی ما یک ارزش محسوب می شود. ارزشی که منطبق بر فطرت و غریزه انسانی است و برای تداوم نسل و بقای وی ضروری است و نیز همان ارزشی است که سبب می شود زوجین نابارور، حل مشکل ناباروری و نداشتن فرزند خود را به عنوان یکی از اساسی ترین اولویت های خود پیگیری نمایند. بررسی های کشوری نیز نشان می دهد که زوجین ایرانی تمایل به داشتن بیش از ۲ فرزند دارند. تحقیق کشوری انجام شده در سال ۱۳۹۳ نشان داد: زوج هایی که تازه ازدواج می کنند خواهان داشتن ۲,۳ فرزند (بیش از دو فرزند) هستند. نتیجه نظرسنجی از زوجین ایرانی که ۵-۶ سال از ازدواج آنها گذشته است نشان می دهد که تمایل به داشتن ۲,۸ فرزند (نزدیک به سه فرزند) دارند. در حال حاضر حدود ۱۹ درصد خانواده های کشور تک فرزند هستند. در خیلی از موارد غفلت از فرزندآوری به موقع باعث می شود که خانواده ها نتوانند به تعداد فرزند دلخواه خود دست یابند.

باید بدانید که افزایش سن خانم باعث کاهش شانس باروری موفق می شود. دلیل آن هم این است که ممکن است فرد با افزایش سن به برخی بیماری های مزمن مانند فشارخون، دیابت، بیماری های قلبی و..... مبتلا شود که در صورت بارداری نیازمند مراقبت های بیشتر بوده و احتمال بارداری های پرخطر را افزایش می دهد. همچنین به تاخیر انداختن بارداری، احتمال ناباروری، عوارض حاملگی، عوارض جنینی و مشکلات هنگام زایمان را افزایش می دهد. شایان ذکر است که ۱۸ تا ۳۵ سالگی سن مناسب برای بارداری و بهترین و ایده آل ترین سن برای بارداری ۲۰ تا ۳۰ سالگی است.

همچنین افزایش سن آقایان نیز باعث کاهش تعداد و کیفیت اسپرم از نظر حرکت، شکل و قدرت طبیعی می شود. زمان مورد نیاز برای بارداری همسر در مردان بالای ۴۵ سال ۵ برابر مردان ۲۵ ساله است. افزایش سن مردان با افزایش مشکلات کروموزومی اسپرم می تواند شانس ابتلای به برخی بیماری های روانی و اوتیسم را در فرزندان بیشتر کند، مطالعات نشان داده که احتمال مشکلات قلبی، ناهنجاری های اندام و بازبودن انتهای سیستم عصبی (اسپینا بیفیدا) با افزایش سن پدران بیشتر می شود.

به همین خاطر است که باید همه زوج ها در اولین فرصت ممکن به تعداد فرزند دلخواه خود دست یافته و از تاخیرهای بدون دلیل پرهیز کنند. به یاد داشته باشیم که از دست دادن فرصت های خوب، همیشه قابل جبران نیست.

لازم است بدانید بررسی های علمی ثابت کرده است که بهترین فاصله بین فرزندان ۳-۵ سال است که به نفع سلامتی مادر، جنین و فرزندان است و فاصله های کوتاه تر و طولانی تر از آن می تواند پیامد های خاص خود را برای کودک، مادر و خانواده به دنبال داشته باشد.